

**PUHE JOUKKOKOKOUKSESSA
PIETARIN KANSANTALOLLA
MAALISKUUN 13 pnä 1919**

SANOMALEHTISELOSTUS

Tärkein kysymys, joka kiinnostaa useimpia teistä, on se, millainen on elintarviketilanne ja mihin toimenpiteisiin Kansankomissaarien Neuvosto on tässä suhteessa ryhtynyt. Sallittakoon minun kertoa teille lyhyesti näistä toimenpiteistä. Olemme aloittaneet vuosipuoliskon, joka tietää vaikeuksia ja nälänhätää ja jolloin kaikki ulkoiset ja sisäiset vihollisemme, oikeisto- ja vasemmistoeserrät sekä menshevikit mukaan luettuina, tietoisina siitä, miten vaikeassa tilassa väestö on, pyrkivät käyttämään hyväkseen vaikeuksia, pyrkivät kukistamaan Neuvostojen vallan ja palauttamaan siten tietien tahi tietämättään tilanherrain ja kapitalistien vallan. Meillä on alkanut sellainen ajanjakso, jolloin viljan hankinta ylittää sen kuljetuksen, ja Neuvostovallan perustaminen Ukrainaan antaa toiveita siitä, että ensi vuosipuoliskolla suoriudumme elintarvikehankinnoista paremmin kuin viime vuonna, joskin elettävänämme oleva vuosipuolisko muodostuu vielä vaikeammaksi kuin äskettäin päättynyt vuosipuolisko. Suureksi eduksi meille on talonpoikaisjoukkojen huomattavan osan kääntyminen Neuvostovallan kannalle. Siellä, missä tshekkoslovakit¹² olivat, nimittäin Volgan takana ja Ufan kuvernementissa, jopa varakkaidenkin talonpoikain mieliala on muuttunut jyrkästi Neuvostovallalle edulliseen suuntaan, sillä tshekkoslovakit ovat antaneet heille kovakouraista havainto-opetusta. Vasta muutama päivä sitten kävi luonani talonpoikain lähetystö Sarapuln ujestin viidestä volostista, niistä samoista volosteista, jotka pystyivät aivan hiljattain lähettämään viljaa Moskovaan ja Pietariin, 40 tuhatta puutaa kumpaankin kaupunkiin. Kun kysyin tuolta lähetystöltä,

miten talonpojat suhtautuvat Neuvostovaltaan, lähetystä vastasi minulle: „Niin, tshekkoslovakit ovat antaneet meille opetuksen, eikä kukaan pysty nyt vieroittamaan meitä Neuvostovallasta.” Muillakin seuduilla, kuten Etu-Uralilla, missä muuten on valtavia viljavaroja, talonpojat ovat nyt Neuvostovaltan puolella. On ollut sellainenkin aika, jolloin näiden seutujen talonpojat vastustivat menshevikkien ja vasemmistoeserrien vaikutuksesta Neuvostoja — kuten tunnettua, vasemmistoeserriä Muravjov oli avaamaisillaan meidän rintamamme tshekkoslovakeille. Mutta tshekkoslovakien armeijan upseerien ilkityöt, väestöön kohdistuneet raakuudet, pyrkimys palauttaa ennalleen tsaarin ja tilanherrojen koko valtakomento — kaikki tämä on opettanut talonpojat. Kaikissa näissä kuvernementeissa suoritetaan nykyään neuvostotyötä sellaisella innolla, ettei täällä ole siitä käsitystäkään, koska täällä, suurissa keskuksissa, kansa on jo näännyksissä pitkällisestä nälänhädästä, kun taas siellä viljavarojen ollessa verrattain runsaita ruoka-huolet väistyvät taka-alalle.

Siirryn yksityiskohtiin. Ufan kuvernementin viljavarat tekevät liki 60 miljoonaa puutaa ja viljan hankinta sujuu nopeasti. Nyt olemme kuitenkin joutuneet tavattoman suuriin kuljetusvaikeuksiin. Kasaanin—Sarapuln ja Volgan—Bugulman radan varteen on tuotu viljaa jo lähes 10 miljoonaa puutaa. Mutta emme voi kuljettaa sitä pois, koska on pula vetureista, vaunuista ja polttoaineista ja veturihuolto on äärimmäisen kurjassa tilassa. Rautateittemme rahdinkuljetuskyvyn lisäämiseksi meidän on täytynyt turvautua varsin jyrkkään toimenpiteeseen: maaliskuun 18 päivästä huhtikuun 10 päivään keskeytetään matkustajajunaliikenne koko Venäjällä. Ennen kuin teimme päätöksen tästä toimenpiteestä, neuvottelimme siitä kolmesti rautatieläistovereiden ja rautatieliikenteen etevimpien asiantuntijain kanssa. Päätimme ryhtyä tähän toimenpiteeseen vasta sitten, kun olimme harkinneet sitä kaikin puolin ja laskeneet ennakoivasti sen mahdolliset tulokset. Suoritetut laskelmat osoittivat, että matkustajaliikenteen keskeyttäminen vapauttaa 220 veturia, jotka ovat tosin heikkoja, mutta pystyvät silti kuljettamaan $3\frac{1}{2}$ miljoonaa puutaa viljaa. Jos taas tarkastelemme tietoja sakkimiesten kuljettamista viljamääristä — on ollut viikkoja, jolloin on pitänyt sallia vapaa kuljetus — niin ilmenee, että samassa ajassa, 3 viikossa.

säkkimiehet pystyvät kuljettamaan enintään 200 tuhatta puutaa. Nämä laskelmat ratkaisivat asian. Löytyy tietysti kulakkeja, keinottelijoita ja jopa eräitä työläisiäkin, jotka nostavat melun tämän johdosta ja sanovat, että heiltä riistetään viimeinenkin mahdollisuus kuljettaa edes puudan verran viljaa; tiedämme, että ilmestyy eserriä ja menshevikkejä, jotka alkavat keinotella nälänhädällä ja kiihottaa väestöä Neuvostovaltaa vastaan. Mutta luotamme nyt niin kuin kaikissa muissakin vaikeissa tapauksissa yksinomaan valvutuneimpien työväenjoukkojen tietoisuuteen. Mieluumminkin suostuttakoon kieltäymyksiin, mieluumminkin otettakoon vastaan eserrien ja menshevikkien vihamielinen kiihotus, mutta vaaraa on katsottava suoraan silmiin ja sanottava avoimesti: „Me emme selviä elintarvikevaikeuksista, elleimme ryhdy mitä päättäväisimpiin toimenpiteisiin, elleimme jännitä kaikkia voimiamme viljan kuljettamiseksi.” Kuljetettavaksi tarkoitettu vilja on usein paikoin kasattu rautatieasemilla suoraan maahan, ja kevättulvat voivat huuhtoa sen pois. On pidettävä kiirettä sen lastauksessa ja kuljetuksessa. Ryhtyessämme tähän päättäväiseen toimenpiteeseen olemme ottaneet huomioon kaikki sivuseikat. Me tiedämme, että pääsiäisen edellä työläisten matkustaminen rautateitse lisääntyy, ja siksi matkustajaliikenne palautetaan pääsiäiseen mennessä ennalleen. Tiedämme, että paikallisliikenne on ehdottoman tarpeellista työläisille, joten se tulee jatkumaan keskeytyksittä. Olemme lähettäneet maaseudulle tarmokkaimpia ja kokeneimpia tovereita; elintarvikeasiain kansankomissaarin sijainen tov. Brjuhanov on komennettu Ufan kuvernementtiin, jonka hän tuntee mainiosti. Häntä tulevat auttamaan sotalaitoksessa toimivat toverit, sillä rintama ei ole kaukana sieltä. Toiselle, Kasaanin—Sarapuln rataosalle on komennettu niin ikään tovereita sotalaitoksesta. Heille on annettu tehtäväksi mobilisoida paikallinen talonpoikaisto ja panna liikkeelle kaikki voimat viljan kuljettamiseksi ainakin Kasaaniin. Siten pelastamme viljan ja turvaamme sen kuljetuksen pääkaupunkeihin ja niille seuduille, missä ei harjoiteta maanviljelyä. Toivomme nälänhädän voittamisesta perustuukin juuri tähän. Teemme vielä kerran tyhjäksi menshevikkien ja eserrien aikeet käyttää hyväkseen kansan hädänalaisuutta.

Toisin kuin viime vuonna, jolloin tshekkoslovakit hyökkäsivät kimppuumme riistäen meiltä rikkaimmat vilja-alueet,

meillä on nyt kaksi uutta viljansaantilähdettä, nimittäin Ukraina ja Donin seutu, joita elintarvikehankkijamme eivät voineet ottaa lukuun viime syksynä laatiessaan hankintasuunnitelmaansa vuodeksi eteenpäin. Viime syksynä saksalaiset vielä pitivät Ukrainaa valtansa alla. Saksalaiset imperialistit olivat luvanneet toimittaa Ukrainasta Saksaan 60 miljoonaa puutaa viljaa ja hävittää näillä elintarvikukuljetuksilla bolshevismien idun Saksan kansanjoukkojen keskuudesta. Mutta todellisuudessa kävi aivan toisin: 60 miljoonan viljapuudan asemesta saksalaiset veivät Ukrainasta vain 9 miljoonaa puutaa. Ja tämän viljan mukana he toivat Saksaan bolshevismien, joka on noussut siellä niin rehevälle oralle. Bolshevismi kamppailee nyt Saksassa Berliinin kaduilla sosialistiluopioita vastaan, jotka vuodattavat siellä työläisten verta. Me tiedämme, että Saksan sosialistiluopiot lyödään samoin kuin Kerenski lyötiin meillä. (Suosionosoituksia.)

Paitsi Ukrainaa meillä on lisäksi vielä Donin seutu. Krasnovin kasakat ovat koko ajan pysyneet pystyssä ulkomaisen kullan turvin: ensin saksalaisen ja sitten englantilais-ranskalaisen. Mutta se ei heitä auttanut. Voittomme kasakoista on taattu. Hallussamme on nyt Tsaritsynin—Lihajan rata, se rautatielinja, joka yhdistää viljavarat ja kivihiilivarat. Meillä on siis kaksi varalähdettä, Ukraina ja Donin seutu. Ukrainassa olemme tekemisissä veljestasavallan, Neuvostotasavallan kanssa, johon meillä on mitä parhaimmat suhteet. Tämä tasavalta ei ratkaise avunantokysymystä kamasaksan eikä keinottelijan tavoin, vaan sitä kannustaa yksinomaan palava halu auttaa nälkää näkeviä pohjoisalueita. Ukrainan jokaisen kansalaisen ensimmäisenä sosialistisena velvollisuutena on auttaa maan pohjoisia alueita. Ukrainassakin on silti tavattomia vaikeuksia. Kansankomissaarien Neuvosto on toistuvasti kutsunut tov. Rakovskia neuvottelemaan ja lähettänyt Ukrainaan sotilastovereita. Organisatorisessa suhteessa asiat osoittautuvat Ukrainassa olevan nyt vielä huonommalla tolalla kuin ne olivat meillä Lokakuun vallankumouksen jälkeen. Me saimme silloin Kerenskiltä perinnöksi tietynlaisen elintarvikehankinta- ja jakelukoneiston. Elintarvikealan virkailijat tietysti sabotoivat eikä heidän Smolnassa käyntinsä tarkoituksena ollut yhteistoiminta meidän kanssamme, vaan kaupanhieronta. Mutta me mursimme noiden ryhmien

vastarinnan ja pakotimme heidät lopulta sittenkin tekemään työtä. Ukrainassa ei ole lainkaan elintarvikehankintakoneistoa. Saksalaiset harjoittivat siellä yksinomaan rosvoista — rosvosivat niin kauan kuin heillä oli voimaa eikä heiltä tietenkään jäänyt mitään organisaatiota, mitään koneistoa. Ukrainassa ei ole elintarvikealan työntekijöitä eikä sellaisia suuria työläiskeskuksia, joista näitä työntekijöitä voitaisiin saada. Donetsin laakiolla on pantu toimeen sellainen hävitys, ettei meillä ole siitä edes käsitystä. Yhä vieläkin Donetsin laakion sisäalueilla liikkuu kasakkajoukkioita, jotka ryöstävät armotta paikallista väestöä. Ukrainan kaikilta seuduilta kantautuu huuto: antakaa työläisiä! Olemme perustaneet Ukrainaan elintarviketoimiston ammatillisen liikkeen edustajista. Siirrämme kokeneempia elintarvikealan työntekijöitä Voronezhin ja Tambovin kuvernementeista Ukrainaan ja otamme elintarvikehankintaelimiin kehittyneimpiä kaupunkilaisproletaareja. Kaikesta tästä huolimatta Ukrainassa ei ole varastoitua viljaa eikä osteluelimiä, talonpojat eivät näy luottavan paperirahaan, eikä meillä ole antaa vastineeksi tavaroita. Kaikista näistä epäsuotuisista ehdoista huolimatta olemme antaneet ukrainalaisten toverien tehtäväksi toimittaa Venäjälle 50 miljoonaa puutaa viljaa vuoden 1919 kesäkuun 1 päivään mennessä. Luulen, ettei tätä tehtävää saada kokonaan täyteen, mutta hyvä on jo sekin, jos toimitetaan edes puolet taikka kaksi kolmannesta.

Lenin huomautti edelleen, että Donilla saamamme voitot ovat olleet mahdollisia vain siksi, että Punaisen Armeijan riveissä on voimistettu puoluetoimintaa sekä kulttuuri- ja valistustyötä.— Tämä on saanut aikaan käänteen mielialassa, ja tuloksena on, että Punainen Armeijamme on valloittanut meille Donin seudun. (M y r s k y i s i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Yleensä Punainen Armeijamme voimistuu päivä päivältä. Porvarillisetkin sotilasspesialistit myöntävät, että imperiaalisissa maissa armeija rappeutuu, kun taas meidän armeijamme eheytyy, lujittuu ja voimistuu. Donilla on myös suuria viljavarjoja. Sielläkään ei ole elintarvikehankintakoneistoa, mutta siellä on kurintuntoinen armeijamme, ja se on jo koneisto, jonka välityksellä saamme viljaa pienemmin menoin ja paremmin tuloksin.

On sanottava, että tshekkoslovakit ja kasakat jatkavat taktiikkaansa — hävittävät kaiken, minkä suinkin voivat. Räjäytettyään Volgan rautatiesillan he ovat sittemmin hävittäneet kaikki muutkin sillat ja saattaneet täysin käyttökelvottomiksi kaikki Volgantakaiset pääradat. Neuvottehimme Kansankomissaarien Neuvostossa pitkän aikaa siitä, miten saisimme kunnostetuksi edes kaksi rautatielinjaa, Liskin—Rostovin ja Lihajan—Tsaritsynin radat. Ryhdyttiin tarmokkaisiin toimenpiteisiin, ja Puolustusneuvoston viime istunnossa, joka pidettiin maanantaina maaliskuun 10 päivänä, selvisi, että näiden ratojen varteen on jo toimitettu tarvittavat työvälineet ja tarveaineet ja että radat kunnostetaan ennen keväistä kelirikkoa.

Mainittuaan vielä kerran siitä elintarvikeavusta, jota Donin seutu ja Ukraina tulevat meille antamaan, Lenin huudahti: „Tämä vuosipuolisko on oleva viimeinen vaikea vuosipuolisko!” (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Kansainvälinen tilanne paranee, vaikka se onkin yhä vielä vaikea. Kaikki te olette nähneet ja kuulleet III Internationalen¹³ ulkomaisten edustajien tähdentävän selostuksissaan ja tiedotuksissaan, että tie, jolle me olemme lähteneet, on oikea ja varma. Bolshevismi on saanut yleismaailmallisen merkityksen. Tämä näkyy siitä, että kehittyneimmätkin porvarilliset demokratiat, jotka pöyhkeilevät niin kovin vapaudellaan, ryhtyvät vainotoimenpiteisiin bolshevikkeja vastaan. Rikkain porvarillinen tasavalta, Amerikan Yhdysvallat, jossa on satamiljoonainen väestö, kiirehtii karkottamaan rajojensa ulkopuolelle venäläiset bolshevikit, joita siellä on muutamia satoja ja joista useimmat eivät edes hallitse englannin kieltä. Mistä tuo kauhu bolshevismia kohtaan johtuu? Lehtitietojen mukaan Pariisin työväenkokouksissa nekään työläiset, jotka eivät ole myöte-mielisiä bolshevikeille, eivät anna bolshevismiin vihamielisesti suhtautuvien puhujien sanoa sanaakaan. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.) Kaikista valheista ja likaisista parjauksista huolimatta, joita Länsi-Euroopan porvarilehdistö syytää joka päivä bolshevikkien niskaan, kansa on kuitenkin tajunnut totuuden ja lähtenyt seuraamaan bolshevikkeja. Antaa ranskalaisten porvarilehtien kirjoitella, että bolshevikit ovat ihmiskunnan hyлкиöitä ja että he syövät pikkulapsia — Ranskan työväki ei sellaisia lehtiä usko.

Olemme saaneet aikaan sen, että sana „Sovet” ymmärretään kaikissa kielissä. Joukot ovat käsittäneet, että heidän pelastuksenaan on työläisten ja talonpoikien valta, Sovetit, Neuvostot. Juuri tämän vuoksi meidän oli niin helppo päästä yhteisymmärrykseen Moskovassa III Internationalen edustajakokouksessa. Syrjäisimmilläkin seuduilla, jossakin Italian Poshehonjessa ¹⁴, batrakit sekä työläiset kokoontuvat ja sanovat: „Me tervehdimme Saksan spartakisteja ja Venäjän sovetisteja ja vaadimme, että heidän ohjelmansa on otettava koko maailman työväen ohjelmaksi.” Toistan tässä sen, mitä sanoin jo Moskovassa ¹⁵. Tämä osoittaa, että voitto on meidän, eikä sen suhteen voi olla mitään epäilyksiä. Porvarilehdistön kaikista valheista huolimatta me olemme voittaneet puolellemme työläisten myötätunnon. Imperialistit sitä vastoin eivät pääse sopimukseen rauhankonferenssissaan ja ovat valmiita käymään toistensa kimppeun. Bolshevistinen tartunta on jo levinnyt kaikkiin Euroopan ja Amerikan maihin. Mistään bolshevikkien karkotuksista ei ole apua. Lännen imperialistien asema ei helpottuisi, vaikka Länsi-Eurooppa eristäytyisi meistä kiinanmuurilla, ei sittenkään, vaikka maa nielisi kaikki venäläiset bolshevikit. Kansanjoukot ovat käsittäneet, että parlamentin avulla ne eivät saa parannusta asemaansa. Tarvitaan työväen valtaa, tarvitaan Neuvostoja. Sota on aiheuttanut tavattoman velkaantuneisuuden, mutta imperialistit ovat niin mielettömiä, että vaativat kansoilta sotalainojen maksuja. He sanovat kansoille: „Saatte maksaa meille miljardeja siitä hyvästä, että olemme olleet niin armollisia ja antaneet tappaa 10 miljoonaa ihmistä ratkaisuksemme kysymyksen omista liikevoitoistamme.” Imperialismi on suistuva kaikissa maissa samaan kuiluun, johon se on suistunut Saksassa. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

„Severnaja Kommuna” № 58,
maaliskuun 14 pnä 1919

Julkaistaan „Severnaja Kommuna” lehden
tekstin mukaan